

“Το Άγιο Πνεύμα χορηγεί στον καθένα το κατάλληλο χάρισμα”

/ [Γνώμες](#)

Ιεροδιάκονος Ραφαήλ Χ. Μισιαούλης, θεολόγος

«Πάντα χορηγεί το Πνεύμα το Άγιον [1]»

Κεντρικό γεγονός στην ιστορία της Εκκλησίας είναι η Πεντηκοστή. Είναι η ημέρα που το Άγιο Πνεύμα [2] επιφοίτησε στους Αποστόλους και παραμένει στην Εκκλησία ως Παράκλητος, για να καθοδηγεί τους πιστούς «εις πάσαν την αλήθειαν». Η παρουσία του Αγίου Πνεύματος είναι ζωντανή στην Εκκλησία. Ενθέου ευφροσύνης, λοιπόν, η ημέρα αυτή κατά την οποία η Εκκλησία μας βιώνει την κάθοδο του Παναγίου Πνεύματος και συγκροτείται σε Σώμα Χριστού. Εορτάζουμε σήμερα την θαυμαστή κάθοδο του Αγίου Πνεύματος στην Εκκλησία. Το γεγονός της Πεντηκοστής περιγράφεται στις Πράξεις των Αποστόλων [3].

Από την σημερινή εορτή της Πεντηκοστής και στο εξής, το Άγιο Πνεύμα παραμένει συνεχώς στην Εκκλησία και συνεχίζει το απολυτρωτικό έργο του Κυρίου, το οποίο την στερεώνει, την κατευθύνει, την οδηγεί στην αλήθεια, διατηρεί την ενότητά της, τελεί τα Μυστήρια, συγκροτεί τον θεσμό της Εκκλησίας και οδηγεί τα μέλη

της στην αγιότητα «Πάντα χορηγεί το Πνεύμα το άγιον, βρύει προφητείας, ιερέας τελειοί, αγραμμάτους σοφίαν edίδαξεν, αλιείς θεολόγους ανέδειξεν, όλον συγκροτεί τον θεσμόν της Εκκλησίας [4]». Με την κάθοδο του Αγίου Πνεύματος ολοκληρώνεται και τελειοποιείται η Εκκλησία, ενώνονται τα πιστά μέλη της σε μια υγιή σχέση και άρρηκτη αγάπη. Σύμφωνα με τον Ιερό Χρυσόστομο, η σημερινή εορτή είναι η κορυφή όλων των αγαθών. Και ο λόγος είναι διότι βρισκόμαστε στην πραγματοποίηση της υποσχέσεως του Κυρίου «συμφέρει υμίν ίνα εγώ απέλθω. εάν γαρ εγώ μη απέλθω, ο παράκλητος ου κελεύσεται προς υμάς· εάν δε πορευθώ, πέμψω αυτόν προς υμάς [5]».

Στη διδασκαλία της Ορθόδοξης Εκκλησίας το Άγιο Πνεύμα κατέχει κεντρική θέση. Ζει στην Εκκλησία, τη ζωογονεί, τη συγκροτεί, την καθοδηγεί στην αλήθεια και την αγιάζει. Είναι αρχή ενεργητική, είναι «ζωής χορηγός» και «θησαυρός των αγαθών». Ιεροποιεί το σύμπαν και εμπνέει το ανθρώπινο πνεύμα. Μέσα από την ιστορία ενεργεί και προετοιμάζει την έλευση της Βασιλείας του Θεού. Μέσα από τα μυστήρια της Εκκλησίας ενεργεί τον αγιασμό των μελών της, τους χαρίζει ποικίλα χαρίσματα και τους κάνει ικανούς να πορεύονται το δρόμο του Θεού. Είναι πραγματικά «ο θησαυρός των αγαθών».

Φωτίζει τον άνθρωπο στη γνώση του Θεού και τον πλουτίζει με εξαιρετικούς πνευματικούς καρπούς. Στη διοίκηση της Εκκλησίας το Άγιο Πνεύμα αναδεικνύει ποιμένες και διδασκάλους, οι οποίοι, παρά τα λάθη και τις ανθρώπινες αδυναμίες, με το φωτισμό Του βρίσκουν κάθε φορά τα κατάλληλα μέσα για την καθοδήγηση των πιστών στην κατά Χριστό ζωή και τη σωτηρία.

Το Άγιον Πνεύμα είναι το μέσον αγιασμού και τελειώσεως των λογικών όντων. Τελειοποίησε και στερέωσε τους αγγέλους εις την αγιότητα, επρόκειτο δε να τελειοποιήσει και τον άνθρωπο εις τον παράδεισο, κατά την πορεία εκ του κατ' εικόνα εις το καθ' ομοίωσιν. Λόγω της παραβάσεως και της εκούσιας απομακρύνσεως εκ του Θεού, το Άγιον Πνεύμα απεδήμησε. Μετά την διά του Χριστού, του νέου Αδάμ, καταλλαγή, επιδημεί τον Άγιον Πνεύμα. Σκοπός του έργου του Χριστού είναι να συνεχισθεί διά του Αγίου Πνεύματος εν τη Εκκλησία η διακοπείσα πορεία εν τω Παραδείσω· να γίνει ο άνθρωπος δεκτικός του Αγίου Πνεύματος.

Ο Άγιος Ισίδωρος, αναφερόμενος στα χαρίσματα και τις ενέργειες που επιδωπιλεύονται από το Άγιο Πνεύμα στους ανθρώπους, γράφει ότι το Άγιο Πνεύμα χορηγεί στον καθένα το κατάλληλο χάρισμα, «προς την προπαρασκευήν της διανοίας των δεχομένων».

Τα αποτελέσματα της παρουσίας του Ζωαρχικού Πνεύματος στην ζωή της

Εκκλησίας μας είναι οι Άγιοί μας, οι οποίοι είναι οι πλούσιοι και αμάρταντοι καρποί Του και αποτελούν ζωντανό παράδειγμα για ολόκληρη την ανθρωπότητα. Είναι αυτοί οι οποίοι αγωνίστηκαν τον καλό αγώνα, ήκουσαν τα λόγια του Χριστού μας και εφάρμοσαν πρόθυμα στην ζωή τους τις εντολές Του «ο έχων τας εντολάς μου και τηρών αυτάς, εκείνός ρεστιν ο αγαπών με [6]».

Η παρουσία του Αγίου Πνεύματος στη ζωή του κάθε χριστιανού είναι η βασική προϋπόθεση για την πνευματική του πορεία. Η είσοδός του στην Εκκλησία γίνεται με το Μυστήριο του Βαπτίσματος, το οποίο τελείται «εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος». Το Πνεύμα παρέχει τη δυνατότητα στον άνθρωπο μέσω τού βαπτίσματος να απεκδυθεί τον παλιό του εαυτό, το νεκρωμένο από την αμαρτία, και να ενδυθεί το νέο. Κατά το Χρίσμα, που ακολουθεί μετά το Μυστήριο του Βαπτίσματος, το Άγιο Πνεύμα σφραγίζει το νέο μέλος καθιστώντας τον «πνευματοφόρο» και μεταδίδοντάς του τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος ως όπλα πνευματικά για τον αγώνα του κατά των δυνάμεων του κακού. Κατά την τέλεση της Θείας Ευχαριστίας η μεταβολή του άρτου και του οίνου σε Σώμα και Αίμα του Χριστού γίνεται με την επίκληση του Αγίου Πνεύματος. Αλλά και στην καθημερινή προσευχή του πιστού η παρουσία του Αγίου Πνεύματος είναι απαραίτητη, γιατί είναι αυτό που θα τον φωτίσει και θα τον οδηγήσει στον αγιασμό και στη θέωση.

Αγαπητοί αδελφοί,

Η Πεντηκοστή είναι μία συνεχής κατάσταση στη ζωή της Εκκλησίας μας. Η Χάρις του Παρακλήτου εξακολουθεί να παρέχεται σε όσους είναι ενταγμένοι στο σώμα του Χριστού και έχουν καθαρή καρδιά. Στον κάθε ένα εναπόκειται ξεχωριστά εάν θα κρατά άσβεστη τη φλόγα του Παρακλήτου και να μετέχει της άκτιστου Χάριτος.

Παραπομπές:

1. Για το Άγιο Πνεύμα έχουν γράψει αρκετοί Πατέρες της Εκκλησίας και Εκκλησιαστικοί συγγραφείς. Μερικοί από αυτών είναι ο Παύλος Ευδοκίμωφ «Το Άγιο Πνεύμα στην Ορθόδοξη Παράδοση», Νείλος Καβάσιλας «Η περί της εκπορεύσεως του Αγίου Πνεύματος διδασκαλία του», ο Όσιος Μάξιμος ο Γραικός, ο Άγιος Γρηγόριος Νύσσης «Εις το Άγιον Πνεύμα», ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος «Εις την Πεντηκοστήν», ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος «Περί του Αγίου Πνεύματος», ο Άγιος Ιουστίνος ο Πόποβιτς «Η κάθοδος του Αγίου Πνεύματος» στο Δογματική, εκδ. Ι.Μ.Μ. Βατοπαιδίου, Άγιον Όρος 2019, σ.525-529.
2. Περί της υπάρξεως του Αγίου Πνεύματος αντλούμε πληροφορίες από την Παλαιά και την Καινή Διαθήκη. Στην Παλαιά Διαθήκη, όταν την πρώτη μέρα της

δημιουργίας ο Θεός έκανε τον ουρανό και τη γη, «πνεῦμα Θεοῦ έπεφέρετο έπάνω τοῦ ὕδατος» (Γενέσεως 1,2). Στην Καινή Διαθήκη, την ημέρα του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου πληροφορούμαστε ότι το Άγιο Πνεῦμα θα την επισκεφθεί (Λουκά 1,35) και ότι αυτή εκ Πνεύματος Αγίου θα συλλάβει τον Ιησού. Στην Παλαιά Διαθήκη μίλησε με το στόμα των Προφητών. Οδήγησε τους αγίους της Καινής Διαθήκης στην ορθή διατύπωση των αληθειών της πίστης μας και επιστάτησε κατόπιν στη σωστή ερμηνεία της από τους Πατέρες της Εκκλησίας και τις Οικουμενικές Συνόδους.

3. Οι Πράξεις των Αποστόλων περιέχουν τη βιογραφία του Αγίου Πνεύματος στο ανθρώπινο γένος, στο Θεανθρώπινο σώμα της Εκκλησίας του Χριστού. Η βιογραφία αυτή αρχίζει στην πληρότητά της κατά την ημέρα της αγίας Πεντηκοστής και έκτοτε διαρκεί και θα συνεχίσει να διαρκεί διαμέσου όλων των αιώνων, μέσα σε ολόκληρη την αιωνιότητα.

4. Στιχηρό Ιδιόμελο του Εσπερινού της Κυριακής της Πεντηκοστής.

5. Ιωάννου 16,7.

6. Ιωάννου 14,21.